



**Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1769**

**VD18 90118464**

§. 49. Lutherus a Misniensi Episcopo damnatus

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](#)

que specie in quodam Generali Concilio Sæcul. XVI.  
ab Ecclesia denuo institueretur, ne fide-

A.C. 1520.

les Sacramenti integritate frustrarentur.

Vix libellus iste lucem aspexerat, cum  
illico Misniæ Episcopus illum proscribe-  
ret velut Concilii Lateranensis definitio-  
ni contrarium, atque compositum ad du-  
bia fuscitanda fidelibus, qui communio-  
nem sub una specie fuscipiunt.

## §. XLIX.

*Lutherus a Misniensi Episcopo  
proscriptus.*

Lata est hæc censura die vigesima quar-  
ta Januarii Anno Salutis millesimo  
quingentesimo vigesimo, cui mox Luthe-  
rus alium opposuit libellum, in quo equi-  
dem fatebatur, Christum Dominum sub  
qualibet specie integrum contineri, nec-  
non a fidelibus Lateranensi Concilio ob-  
temperandum, atque usum ab eo stabili-  
tum esse tenendum: declaravit tamen,  
quod ipsius propositio velut schismatica  
aut scandalosa nullatenus damnari posset,  
cum ipse tantum exoptasset, ut Ecclesia  
in quodam Generali Concilio communio-  
nem sub utraque specie restitueret; „nam  
„ si, inquietabat, meam damnas propositio-  
„ nem, illam ex conditionali in absolu-  
„ tam transmutas, negasque Concilio

I i 4

gene-

Sæcul. XVI „ generali ejusmodi inesse potestatem,  
A.C. 1520. „ quod tamen admitti non posset. „

## §. 32. L.

*Epistola Lutheri ad Carolum V.  
Imperatorem.*

*Cothl. de  
script. Luth.  
1520.  
Inter evist.  
Luth. ad Car.  
V. tom. 2.  
protest Luth.  
ad Car. V. t.  
¶. 144.  
Uemb. c. 3.  
Rayn. ad an.  
1519. n. 54.  
Steid. in  
comm. l. 2.  
p. 47.*

Dato hoc responso paulo post Lutherus ad Carolum Neo-electum Cæsarem scripsit, eo consilio, ut illum ad suas pertraheret partes. Dabat hanc epistolam Anno millesimo quingentesimo vigesimo die decima quinta Januarii, in qua præ-ad Car. V. t. primis veniam petiit temeritatis, qua, cum nonnisi vilis esset homuncio, Cæsarem literis interpellare præsumeret, dein illum rogat, ut sese adipsum inclinare velit ad imitationem Divini Numinis, cuius providentia suam felicitudinem etiam ad minima quævis extendit; demum Cæsarem orat, & obsecrat, ut eum in fidem suam recipiat, eo modo, quo Constantinus in pari vexatione, quam ipse patitur, Sanctum Athanasium fovit; his præmissis ita prosequitur; editi sunt a me non-nulli libelli, quibus multorum & magnorum mihi conflavi invidiam, & indignationem, ubi debui duplici præsidio tutus esse. Primum, quod invitus in publicum veni, nec nisi aliorum vi & insidiis proditus, scripsi, quicquid scripsi: deinde quod, teste mea conscientia, ac optimorum viorum